

Qui té por de Kim Jong Il?

Després de la mort de Kim Jong els coreans no saben què els prepara el nou Gran Líder. Llibert Ferri revela algunes incògnites de Kim Jong Il.

Quin somni té preparat per a Corea Kim Jong Il? Què li passa pel cap, a aquest príncep de cinquanta-dos anys, de somriure espantósament infantil? Potser poleix i perfila, encara millor, l'estratègia de xantatge nuclear ideada pel seu pare, el Gran Líder?

La suspensió de la cimera entre totes dues Corees, que havia de ser la setmana entrant, no fa pensar res de bo, però tampoc no seria adient de precipitar-se a l'hora de les hipòtesis. De Kim Jong Il, se'n pot esperar qualsevol cosa, i alguna de pitjor que no les del seu pare Kim Il Sung —com saben en els medis diplomàtics i periodístics ben informats pels serveis d'intel·ligència occidentals.

Diuen que és un paranoic brutal, una ment cruel i deformada per la dependència ideològica i freudiana del seu pare. Kim Jong Il podia haver estat el cervell, el 1987, de l'explosió en ple vol d'un Boeing de passatgers sud-coreà: hi van morir els 115 ocupants. I amb un currículum de tantes maldats els serveis occidentals es demanen què podria impedir Kim Jong Il fer de Corea un nou escenari encès amb bombes atòmiques. Perquè, segons Vladímir Kriútxkov, cap del KGB que va muntar el cop contra Gorbatxov, ja fa temps que Corea del Nord està en disposició de fabricar la bomba. I Kriútxkov podria mentir per ressentiment i per venjança, sí, però cal creure-se'l una miqueta, per si de cas. I sobretot no perdre de vista una cosa: que Kim Jong Il pot necessitar de posar-se davant el poble a la mateixa alçada que el seu pare, i demostrar la seva contundència al món sencer, com va fer Kim Il Sung, el 1951, desencadenant la guerra.

Però també pot resultar que el "xip" que actuï en les decisions de Kim Jong Il "alliberi" estímuls i energies mentals menys apocalíptiques, menys marxista-leninistes i més sintonitzables amb les ganes que té el jove dictador de perpetuar-se també com un vividor. I és que Kim Jong Il es un asiàtic a qui plauen molt les dones europees —que de tant

Corea del Nord. De Kim Jong Il, se'n pot esperar qualsevol cosa.

en tant es fa portar a palau— i un col·leccionista empedreït de pel·lícules occidentals, fins al punt de posseir més de 20.000 cintes de vídeo, arribades segurament de l'altra banda del Paral·lel 38. Tenint en compte això i, a més, que el nou Gran Líder arrossega com un penitent el fracàs dels seus projectes tecnocràtics per a reformar la depauperada economia nord-coreana, què hi hauria d'estrany que Kim Jong Il es convertís en un pragmàtic que reformulés els dogma d'autosuficiència i s'apuntés al desenvolupament a l'estil xinès? Ben segur que Deng Xiao Ping li donaria bons consells en aquesta direcció i que trobaria la plena col·laboració dels japonesos. I, és clar, dels sud-coreans.

De tot això, a Seül fa temps que en parlen, i fins i tot posen en moviments xifres i percentatges: una unió econòmica de totes dues Corees —no caldria ni la unitat política— faria augmentar gairebé immediatament el creixement de l'economia sud-coreana, que ara ja arriba al 7%; això repercutiria al nord

que, en xifres macroeconòmiques, aturaria immediatament la davallada i a termini mitjà començaria a refer-se.

Aleshores no seria gens estrany que d'aquí a no pas gaire als terrats dels edificis grandiloqüents del centre de Pyongyang comencessin a aparèixer anuncis lluminosos de Samsung o de Toshiba. I que al cap de quatre dies s'obris la frontera i que els filferros del Paral·lel 38 es venguessin a bocins en bosses de plàstic, com els souvenirs del mur de Berlín. Tot això voldria dir que s'hauria començat un camí sense retorn i, per als nord-coreans, una cursa de batzegades: quants d'aquells centenars de milers de nens i joves que van plorar a llàgrima viva la mort del "pare" Kim no estan condemnats a passar de la foscor de l'estalinisme a la jungla dels contractes de misèria?

Res no saben a hores d'ara els coreans del nord què és el que els prepara el nou Gran Líder, si l'apocalipsi o el *dumping* social. Si intentarà d'anar cap a un "Món Feliç" o es quedarà al "1984".

Llibert Ferri